

РЕШЕНИЕ

№ 4233

гр. София, 28.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 22 състав,
в публично заседание на 14.05.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Десислава Корнезова

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **11458** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. чл. 61 ал.11 /сега ал.15/ от Закона за здравето. Образувано е по жалба на Й. Р. Б. срещу Предписание № 01-53223 от 02.11.2020г. на директора на СРЗИ.

Жалбоподателката твърди, че към дата 30.10.2020г. не е имала контакт със заразено лице, не е посочено кое е това лице, нито в коя категория на контактни лица попада. Не ставало ясно защо предписанието е издадено на дата 02.11.2020г., а й е връчено на 30.10.2020г. Счита, че контактното лице следва да бъде постановено под карантина след продължителен контакт с доказано болен човек от COVID-19, а карантинирането трябва да започне от датата на контакта или най-рано от датата, на която е потвърдено, че лицето е действително заразено. Необосновано жалбоподателката била поставена под карантина за бъдещ период от време, като не ставало ясно и каква е целта на предписанието след като от момента на връчването му до началната дата на карантината изминавали два дни, през които контактното лице не е изолирано.

Жалбоподателката, чрез своя процесуален представител адв. П. С. моли актът да бъде отменен, поради неговата незаконосъобразност по см. на чл.146 т.3, т.4 и т.5 от АПК. Заявена е и претенция за присъждане на направените в процеса разноски в размер на сумата от 810.00 лева, съгласно приложен списък по чл.80 ГПК от 14.05.2021г.

Ответникът- директор на СРЗИ не изпраща процесуален представител в проведеното открито съдебно заседание и не изразява становище по оспорването на акта.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Административен съд София-град, като обсъди релевираните с жалбата доводи и прецени събраните по делото доказателства по реда на чл.235 ал.2 ГПК във вр.чл.144 АПК, намира за установено следното от фактическа страна:

От приложената по делото карта за епидемиологично проучване на заразно болен /л. 11-л.12/ лицето В. С. С. се установява, че при проведеното първоначално изследване и направен PCR тест, резултатът му е бил положителен на дата 03.11.2020г., като е уточнена диагноза COVID-19. Като контактно лице е посочена жалбоподателката Й. Р. Б..

Предвид на това, било издадено обжалваното Предписание № 01-53223 от 02.11.2020г. от директора на Столичната регионална здравна инспекция, с което на Й. Р. Б. е предписано поставяне под карантина за срок от 10 дни с начална дата-02.11.2020г. Актът е връчен на адресата му на 30.10.2020г.

При така установеното от фактическа страна, Административен съд София-град обуславя следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, защото е депозирана в законоустановения за това срок, считано от 30.10.2020г. от лице, което има правен интерес от оспорването, доколкото процесният акт пряко и непосредствено накърнява негови законни права.

Разгледана по същество тя е ОСНОВАТЕЛНА.

Съгласно чл.61 ал.2 от ЗЗдр. на задължителна карантина подлежат контактни лица на лица, болни от заразна болест по ал. 1, сред които и COVID-19.

На основание чл. 61, ал. 7, ал. 9 и ал. 12 от ЗЗдр. министърът на здравеопазването е издал Заповед № РД-01-610/22.10.2020г., с която е определил кръга от лица - потвърдени случаи на COVID-19, които подлежат на домашна изолация и лечение, както и на подлежащите на задължителна изолация и хоспитализация в лечебните заведения за болнична помощ. В т. 13 е посочено, че „всички близки контактни на потвърден случай на COVID-19, съгласно Приложение № 4, подлежат на 10-дневна карантина, считано от последния контакт с потвърдения случай, като се поставят под карантина в дома или на друго място, на което лицето е посочило, че ще пребивава с предписание по образец съгласно Приложение № 5 на директора на съответната регионална здравна инспекция или на оправомощено от него длъжностно лице“.

Близък контактен се определя като лице в: 1. съжителство в едно домакинство с пациент с COVID-19; 2. директен физически контакт с пациент с COVID-19 (напр. ръкостискане); 3. директен незащитен контакт с инфекциозни секрети на пациент с COVID-19 (напр. при опръскване при кихане, допир до използвани от пациента кърпички с голи ръце); 4. директен (лице в лице) контакт с пациент с COVID-19 на разстояние до 2 метра и продължителност над 15 мин.; 5. престой в затворено помещение (напр. класна стая, болнична стая, стая за срещи и др.) с пациент с COVID-19 за ≥ 15 мин. и на разстояние минимум 2 метра; 6. медицински специалист или друго лице, полагащо директни грижи за пациент с COVID-19 или лабораторен персонал, обработващ клинични проби на пациент с COVID-19 без препоръчаните лични предпазни средства или с евентуално нарушена цялост на личните превозни средства; 7. пътуване в самолет в близост до лице с COVID-19 (до две места във всички посоки), придружител при пътуване или лица, полагащи грижи, членове на екипажа, обслужващи дадения сектор, където седи заболялия (ако тежестта на симптомите при заболялия или негово преместване/движение сочи за по-голяма

експозиция за близък контакт може да се определят и други или всички пътници в самолета). При определяне на близките контактни на потвърден случай на COVID-19 трябва да се има предвид всяко лице, осъществило контакт в рамките на 48 часа преди и до 14 дни след появата на симптомите при заболялия. Ако потвърденият случай е асимптоматичен, като контактен се определя всяко лице, осъществило контакт със случая в рамките на 48 часа преди до 14 дни след вземането на пробата, довела до лабораторното потвърждаване

В атакуваното предписание липсват каквито и да било фактически основания, поради които административния орган е приел, че на жалбоподателката следва да бъде наложена принудителната административна мярка. Единствено е посочено, че тя е контактна на заразено лице, без да е конкретизирано кое е това лице, от кога същото е с потвърдена диагноза на COVID-19 и т.н. Нещо повече, дори да се приеме, че жалбоподателката е била контактна лице на В. С. С., то той е диагностично потвърден пациент с COVID-19 на дата 03.11.2020г. Предписанието е издадено на предходна дата- 02.11.2020г., което съставлява съществено процесуално нарушение, тъй като към момента на издаване на акта не е била извършена никаква оценка на съществуващия епидемичен риск и пациента не е бил диагностициран с това заболяване. От друга страна картата за епидемиологично проучване на В. С. С. е съставена на 11.11.2020г., отново във време след издаване на обжалвания акт. На следващо място, не е означено на коя дата е бил осъществен евентуален контакт между В. С. С. и Й. Р. Б., за да се отчете дали жалбоподателката попада в кръга на лицата, които са имали общуване в рамките на 48 часа преди появата на симптомите или след взимане на проба за лабораторното изследване. И на последно място, актът е връчен на жалбоподателката на дата -30.10.2020г., преди издаването му и преди поставянето на лицето в изолация, считано от 02.11.2020г.

Волята на административния орган следва да бъде подробно и конкретно формулирана, а не да се извежда въз основа на предположения с оглед съществуващата епидемиологичната обстановка през есента на 2020г.

Вярно е, че предписанието се издава въз основа на образец, съгласно Приложение № 5 към т. 13 от Заповед № РД-01-610/22.10.2020 г. на министъра на здравеопазването. Доколкото обаче същото подлежи на оспорване по реда на АПК, то следва да отговаря на изискванията на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК, като съдържа фактическите и правни основания за неговото постановяване. В случая обаче липсват каквито и да било фактически основания, от които да се установи поради каква причина на жабоподателката е издадено посоченото предписание. Недопустимо е съдът да предполага какви са били действителните мотиви на ответника за издаване на акта, като посредством събраните доказателства за извежда неговата истинска воля. Липсата на изложени фактически основания на издаденото предписание, представлява съществено нарушение на административно-производствените правила и е самостоятелно основание за неговата отмяна. Чрез излагането на мотиви се предоставя възможност на адресата на акта и заинтересованите лица да научат какви са фактите, мотивирали административния орган да приложи една или друга правна норма. Освен това, мотивите дават възможност на по-горестоящия административен орган и съда да извършат проверката за законосъобразност на акта. Липсата на мотиви винаги е предпоставка за отмяна на акта, съгласно Тълкувателно решение № 4/2004 г. на Върховния административен съд на РБ.

В заключение, настоящата съдебна инстанция приема, че така подадената жалба е

основателна и доказана и като такава следва да бъде уважена. Констатираха се отменителните основания по чл.146 т.2, т.3, т.4 от АПК.

Предвид изхода на спора и направеното искане за присъждане на разноски от жалбоподателя, същите подлежат на възстановяване и възлизат в размер на сумата от 810.00 лева и представляват заплатена по сметката на съда държавна такса и адвокатско възнаграждение за осъществено процесуално представителство от адв. П. С. по договор за правна защита и съдействие от 01.11.2020г.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, 22-и състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалбата на Й. Р. Б. Предписание № 01-53223 от 02.11.2020г. на директора на СРЗИ.

ОСЪЖДА Столична регионална здравна инспекция с адрес: [населено място], [улица] да заплати на Й. Р. Б. ЕГН [ЕГН] от [населено място], [улица], ет.5, ап.8 сумата от 810.00 /осемстотин и десет / лева на основание чл.143 ал.1 от АПК.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред ВАС на РБ с касационна жалба в 14 дневен срок от получаване на съобщенията до страните за неговото постановяване.

Съдия: